

ارزیابی شاخص‌های تحمل به تنش خشکی در تعدادی از ژنوتیپ‌های سویا در شرایط آبیاری محدود

سید محمدعلی کارگر^۱، محمدرضا قنادها^۲، رضا بزرگی پور^۳، احمدعلی خواجه احمد عطاری^۴ و حمیدرضا باباجی^۵
۱، ۲، دانشجوی سابق کارشناسی ارشد و دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران ،
۳، ۴، ۵، دانشیار، استادیار پژوهش و پژوهشگر مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج
تاریخ پذیرش مقاله ۸۲/۷/۹

خلاصه

به منظور بررسی و تعیین مؤثرترین صفات و شاخصهای تحمل به خشکی و شناسایی ژنوتیپ‌های متتحمل به شرایط کم آبی در سویا، آزمایشی در قالب طرح لاتیس ساده ۷×۷ با دو تکرار در مزرعه مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج در سال زراعی ۱۳۷۸-۷۹ اجرا گردید. تنش خشکی به صورت محدود نمودن دور آبیاری از زمان گلدهی به بعد با فواصل هر هیجده روز در مقابل شرایط نرمال هر هشت روز یکبار، بر روی ۴ ژنوتیپ سویا اعمال گردید. صفات مورد بررسی شامل روز تا پایان گلدهی، طول دوره رویش، ارتفاع بوته، طول ریشه، سطح متوسط برگ، تعداد گره، تعداد شاخه فرعی، تعداد غلاف در بوته، عملکرد در هکتار، وزن صد دانه، درصد روغن و درصد پروتئین بودند. نتایج حاصله نشان داد که سه صفت عملکرد دانه در هکتار، ارتفاع بوته و تعداد غلاف در بوته دچار کاهش قابل توجه ناشی از تنش گردیدند. ارزیابی ژنوتیپها از نظر تحمل به خشکی توسط شش شاخص مختلف میانگین حسابی (MP)، میانگین هندسی (GMP)، میانگین هارمونیک (HARM)، تحمل به تنش (STI)، حساسیت به تنش (SSI) و تحمل (TOL) صورت گرفت که با توجه به وضعیت همبستگی آنها با عملکردهای دو شرایط تنش و غیرنش، دو شاخص STI و GMP به عنوان بهترین شاخصها در جداسازی ژنوتیپ‌های متتحمل انتخاب گردیدند. با استفاده از روش ترسیمی بای پلات بر روی ۳۹ ژنوتیپ از گروههای زودرس که شروع دوره پر شدن غلافهایشان مقابله با گرمتین زمان و بیشترین تغییر بود و مقایسه مقادیر دو شاخص برتر GMP و STI برای هر ژنوتیپ و مشاهده وضع قرار گرفتن ژنوتیپ‌ها در بای پلات مذکور، هشت ژنوتیپ متتحمل شامل Line₂₃S.R.F₄₅₀ × Hobbit.Williams، Union.Kador.Bonus، L.17 و Line₂₉S.R.F₄₅₀ × Hobbit.M.4.

واژه‌های کلیدی: تنش خشکی، تحمل، سویا، شاخص‌های تحمل.

سویا با نام علمی *Glycine max(L.) Merr.* از تیره لگومینوزه، یکساله، روز کوتاه، خود گشن با ۰/۵ درصد دگرگشنسی و $2n=40$ ، با دوازده گروه رسیدگی (از زودرس ۰۰ تا دیررس ۱۰) با ۳۶-۴۰ درصد پروتئین و ۲۲-۲۶ درصد روغن در دانه می‌باشد (۴).

ایرانلو (۱۳۸۱)، به منظور تعیین مناسب‌ترین شاخصهای تحمل به خشکی، طی تحقیقی بر روی ارقام تجاری سویا، دریافت که به طور کلی اکثر صفات مورد بررسی نسبت به

مقدمه

اصولاً مهمترین عامل محدودکننده رشد گیاهان آب می‌باشد و از آنجا که بخش اعظم اراضی ایران در نواحی خشک و نیمه‌خشک واقع شده‌اند، تعیین تحمل نسبی به خشکی در گیاهان زراعی و از جمله سویا از اهمیت ویژه برخوردار است و با ارزیابی ژنوتیپ‌هایی از هرگیاه که تحت شرایط کم‌آبی قادر به ارائه عملکرد نسبتاً قابل قبولی باشند، می‌توان با اطمینان بیشتری آنها را در نواحی خشک و نیمه‌خشک کشت نمود.

فقط به یک آبیاری تکمیلی نیاز باشد بهتر خواهد بود که در همین زمان صورت پذیرد (۶). فرناندز در بررسی عملکرد ژنوتیپ‌ها در دو شرایط تنش و بدون تنش، گیاهان را از نظر عکس‌العمل به این دو شرایط در چهار گروه طبقه‌بندی نمود. الف - ژنوتیپ‌هایی که برتری نسبی یکنواختی در هر دو شرایط تنش و غیرتنش دارند (گروه A). ب - ژنوتیپ‌هایی که فقط در شرایط مطلوب عملکرد خوبی دارند (گروه B). ج - ژنوتیپ‌هایی که فقط عملکرد آنها در شرایط تنش به طور نسبی بیشتر است (گروه C). ه - ژنوتیپ‌هایی که در هر دو شرایط تنش و غیرتنش از نظر عملکرد ضعیف هستند (گروه D). در ادامه، فرناندز اشاره می‌نماید که معیار مناسب گزینش برای تعیین مقاومت یا تحمل به تنش معیاری است که بتواند ژنوتیپ‌های گروه A را از گروههای دیگر تشخیص دهد (۷). فیشر و مور شاخص حساسیت به تنش (SSI) را به شرح زیر پیشنهاد نمودند (۸):

$$SSI = \frac{1 - (Y_p / Y_s)}{SI} \quad , \quad SI = 1 - \left(\frac{\bar{Y}_s}{\bar{Y}_p} \right)$$

در این رابطه SI به نام شدت تنش نامیده می‌شود.

Y_p = عملکرد بالقوه هر ژنوتیپ در شرایط بدون تنش. Y_s = عملکرد بالقوه هر ژنوتیپ در شرایط تنش. \bar{Y}_p = میانگین عملکرد بالقوه کلیه ژنوتیپ‌ها در شرایط بدون تنش. \bar{Y}_s = میانگین عملکرد بالقوه کلیه ژنوتیپ‌ها در شرایط تنش. هرقدر مقدار SSI کوچکتر باشد، میزان مقاومت یا تحمل به خشکی بالاتر تلقی می‌گردد. این شاخص قادر به تشخیص ژنوتیپ‌های گروه A از گروه C نمی‌باشد.

روزیل و هاملین (۱۹۸۱) شاخص تحمل (TOL) و همچنین متوسط محصول‌دهی یک ژنوتیپ در هر دو شرایط تنش و غیر تنش (میانگین حسابی) (MP) را براساس روابط زیر ارائه نمودند.

$$TOL = Y_p + Y_s$$

$$MP = \frac{Y_p + Y_s}{2}$$

مقادیر بالای TOL بیانگر حساسیت بیشتر به خشکی بوده و مقادیر پایین این شاخص برای ما مطلوب می‌باشد. این شاخص نیز همانند SSI قادر به تشخیص ژنوتیپ‌های گروه A از گروه C نمی‌باشند در حالی که شاخص MP تمایل به گزینش

خشکی عکس‌العمل منفی نشان می‌دهند که در این میان عملکرد دانه نسبت به دیگر صفات آسیب بیشتری می‌بیند. وی همچنین دریافت که از شش شاخص TOL، SSI، GMP، HARM و STI دو شاخص STI و GMP در جداسازی ژنوتیپ‌های متتحمل به خشکی از سایر ژنوتیپ‌ها موفق‌تر می‌باشند. نتایج بررسی‌های نمایش بای پلات حاصله از تحقیق (۱۳۷۷) دریافتند تحت شرایط تنش در مراحل گل‌دهی و پر شدن غلاف، اکثر صفات کاهش یافته که بیشترین خسارت وارد به عملکرد دانه را ناشی از ریزش گلهای عنوان کردند و پس از آن کاهش وزن صد دانه بر اثر تنش در مرحله پر شدن غلاف، قابل ملاحظه بود. قریشی و همکاران (۱۹۷۱) در بررسی اثر تنش خشکی بر روی فتوسنتز ایزوکلین‌هایی از سویا که در مرحله غلافدهی مورد تنش واقع شده بودند، دریافتند که فتوسنتز ظاهری نسبت به تنش خشکی در مرحله غلافدهی حساستر از مرحله گل‌دهی است. دانشیان و همکاران (۱۳۸۱) گزارش نمودند که بر اثر تنش خشکی در سویا عملکرد دانه کاهش یافت که ناشی از کاهش تعداد دانه در گیاه و وزن هزار دانه بود. آنها همچنین دریافتند که مقدار روغن دانه با تشدید تنش افزایش و مقدار پروتئین دانه کاهش یافت، اما در نهایت به علت کاهش عملکرد، تنش تاثیر منفی در عملکرد روغن و پروتئین دانه داشت. پترسون و همکاران (۱۹۷۹) اظهار داشتند که اگر قبل از مرحله شروع پر شدن دانه‌ها تنش خشکی مرتفع گردد، بر اثر فتوسنتز بازیابی شده و ادامه رشد، دانه‌های باقی‌مانده به نمو خود ادامه داده و اندازه مناسب خود را بدست می‌آورند. پنالتون و همکاران (۱۹۹۶) با تعیین همبستگی عمق نفوذ ریشه با میزان عملکرد پروتئین و روغن روی نتایج حاصل از کراس بین لاین PI416937 که (سیستم ریشه‌ای گستره‌ای داشته و متتحمل به خشکی است) و رقم Lee74، همبستگی ژنوتیپی بین اندازه ریشه و تجمع پروتئین دانه را معادل $I = 0.42$ بدست آورده و به اهمیت عمق نفوذ ریشه در افزایش عملکرد و پروتئین پی بردن. کرو و دیوید (۱۹۸۵) اظهار نمودند اگر تنش آبی در اواخر مراحل رشد سویا اتفاق افتد، وزن دانه‌ها کاهش می‌یابد. طبق گزارشات F.A.O حساسترین مرحله رشدی سویا در مقابل کم‌آبی، اواخر گل‌دهی و اوایل غلافدهی است و اگر در مناطقی

تنش)) نامید. همچنین در شرایط تنش شدید مؤلفه اول را که ۶۳ درصد تنوع بین داده‌ها را در برداشت، (مؤلفه تحمل به تنش و میانگین محصول دهی) و مؤلفه دوم را با ۳۶ درصد تغییرات کل داده‌ها به نام ((مؤلفه پتانسیل عملکرد)) نامگذاری کرد (۷). شناسایی صفاتی که بیشترین تأثیر و همبستگی را با عملکرد و تحمل به خشکی در ژنتیپ‌های سویا داشته و همچنین بررسی شاخصهای تحمل یا حساسیت به خشکی و انتخاب بهترین شاخصها برای یافتن ژنتیپ‌های متحمل که برای برنامه‌های بهبودی بعدی مناسب باشند از اهداف این تحقیق بودند.

مواد و روش‌ها

در این تحقیق ۴۹ ژنتیپ سویا شامل ۴۱ رقم و ۸ لاین پیشرفته حاصل از برنامه‌های بهبودی به شرح (جدول ۱) در قالب یک طرح لاتیس ساده ۷×۷ با دو تکرار طی سال زراعی ۷۸-۷۹ در مزرعه تحقیقاتی بخش دانه‌های روغنی مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج از نظر تحمل به خشکی و عملکرد مورد بررسی قرار گرفتند. منطقه کرج در طول جغرافیایی ۵۱ درجه ۶ دقیقه و عرض جغرافیایی ۳۵ درجه و ۴۹ دقیقه با متوسط بارندگی سالیانه ۲۵۰ میلیمتر و درجه حرارت متوسط ۱۵ درجه سانتیگراد می‌باشد. پس از عملیات تهیه زمین و بلوکبندی، بذور هر ژنتیپ به صورت هیرم کاری در کرتاهایی به مساحت $10/4$ مترمربع شامل چهار خط چهارمتری با فواصل ردیف ۶۵ سانتیمتر کشت گردید. بلافاصله بعد از کاشت، اولین آبیاری صورت گرفته و پس از آن هر دو قطعه آزمایش (زارع شاهد و تنش) به فاصله هشت روز یکبار تا زمان شروع گلدهی آبیاری گردیدند. از آن به بعد گیاهان یکی از دو قطعه مورد آزمایش تحت شرایط تنش آبی با آبیاری با فواصل هر هشت روز در مقابل گیاهان قطعه دیگر با شرایط نرمال هر هشت روز آبیاری، مورد مقایسه قرار گرفتند. دو هفته پس از کاشت گیاهان روی خطوط با فواصل هر پنج سانتیمتر تنک گردیده و سه بار عملیات وجین دستی و یکبار وجین مکانیکی در مزرعه صورت گرفت ضمن اینکه ۴۵ روز پس از کاشت ۲۰ کیلوگرم در هکتار کود ازته در پای بوتهای ۶-۹ برگی پاشیده شد.

ژنتیپ‌های با عملکرد بالقوه بالاتر و تحمل به تنش پایین‌تر را داشته و قادر به تشخیص ژنتیپ‌های گروه A از گروه B نمی‌باشند (۱۲). فرناندز به این مطلب اشاره نمود که هنگامی که اختلاف نسبی Y_p , Y_s زیاد باشد، شاخص MP دارای اریبی به سمت Y_p خواهد بود در حالی که شاخص دیگری تحت عنوان میانگین هندسی محصول دهی GMP، چنین اریبی را نخواهد داشت و به همین دلیل قادر به تفکیک بهتری از ژنتیپ‌های گروه A می‌باشد و با توجه به این مسئله شاخص پیشنهادی خود را تحت عنوان شاخص تحمل به تنش STI که آن را براساس GMP بنا گذاشت به شرح رابطه زیر ارائه نمود.

$$STI = \left(\frac{Y_p}{\bar{Y}_p} \right) \left(\frac{Y_s}{\bar{Y}_s} \right) \left(\frac{\bar{Y}_s}{\bar{Y}_p} \right) = \frac{(Y_p)(Y_s)}{(\bar{Y}_p)^2}$$

$$GMP = \sqrt{(Y_s)(Y_p)}$$

شاخص STI قادر به شناسایی ژنتیپ‌های با عملکرد بالا تحت هر دو شرایط تنش و غیرتنش بوده و مقادیر بالای آن نشانگر تحمل بیشتر گیاه به خشکی است (۷). شاخص دیگری نیز تحت عنوان میانگین هارمونیک (HARM) نیز توسط برخی از محققین مورد استفاده قرار گرفته (۱) که رابطه آن به شرح زیر است:

$$HARM = \frac{2(Y_p \times Y_s)}{Y_p + Y_s}$$

فرناندز تعداد ۲۱ رقم ماش را تحت دو شرایط دارای تنش متوسط و شدید خشکی قرار داده و جهت شناسایی ارقام مقاوم که پتانسیل محصول دهی بالای نیز داشته باشند، مورد مطالعه قرار داد و دریافت که سه شاخص MP, TOL و SSI در شناسایی ژنتیپ‌های با عملکرد بالقوه و تحمل به تنش بالا ناموفق بوده و شاخص STI را که در واقع براساس GMP ابداع نموده بود، به عنوان بهترین شاخص در شناسایی ژنتیپ‌های با عملکرد بالقوه و تحمل به تنش بالا معروفی نمود. وی در ادامه فعالیت تحقیقی خود روابط بین شاخصهای مختلف حساسیت و تحمل به تنش را به صورت نمایش بای پلات چند متغیره به تصویر کشید که در شدت تنش متوسط مؤلفه اول ۶۹ درصد از تنوع داده‌ها را بیان نمود که آن را بنام ((مؤلفه پتانسیل عملکرد)) نامگذاری کرد و مؤلفه دوم که حدود ۳۰ درصد تغییرات کل داده‌ها را در برداشت به نام ((مؤلفه تحمل به

ادامه جدول ۱

شماره گروه رسیدگی	منشاء	نام ژنوتیپ	شماره ژنوتیپ
III	آمریکا	Kador	۲۵
III	آمریکا	Sloan	۲۶
آمریکا	آدیر رس	Union	۲۷
آمریکا	آدیر رس	Williams	۲۸
III	آمریکا	Line ₁₅ Hobbit×S.R.F ₄₅₀	۲۹
II	آمریکا	Line ₂₃ S.R.F ₄₅₀ ×Hobbit	۳۰
III	ترکیه	A3935	۳۱
II	ترکیه	A3237	۳۲
III	آمریکا	Clark	۳۳
III	آمریکا	Line ₂₅ S.R.F ₄₅₀ ×Hobbit	۳۴
III	آمریکا	L.17	۳۵
آدیر رس	آمریکا	L.11	۳۶
III	آمریکا	M.4	۳۷
III	آمریکا	M.12	۳۸
II	آمریکا	Dawson	۳۹
III	چین	L.D.9	۴۰
IV	چین	L.D.8149	۴۱
III	چین	L.D.3	۴۲
V	آمریکا	Pershing	۴۳
II	آمریکا	Line ₂₉ S.R.F ₄₅₀ ×Hobbit	۴۴
II	آمریکا	Harasoy	۴۵
IV	چین	L.D.10	۴۶
IV	آمریکا	TN4.56	۴۷
V	آمریکا	Essex	۴۸
VI	آمریکا	TN6.90	۴۹

جدول ۱ - ژنوتیپ‌های مورد مطالعه

شماره گروه رسیدگی	منشاء	نام ژنوتیپ	شماره ژنوتیپ
III	آمریکا	Bonus	۱
III	آمریکا	Black-Hawk	۲
III	آمریکا	Line ₁ Harcor×Williams ₈₁₃	A
III	آمریکا	Century	۴
V	آمریکا	Columbus	۵
III	آمریکا	Calland	۶
III	آمریکا	Line ₉ Hobbit×S.R.F ₄₅₀	۷
IV	آمریکا	Crawford	۸
III	آمریکا	Corsoy	۹
II	آمریکا	Line ₁₀ Hobbit×S.R.F ₄₅₀	۱۰
III	آمریکا	Elf	۱۱
II	آمریکا	Elgin	۱۲
III	آمریکا	Flanklin	۱۳
IV	آمریکا	Faur	۱۴
III	آمریکا	Gangleb	۱۵
II	آمریکا	Hadgson	۱۶
II	آمریکا	Halcor	۱۷
II	آمریکا	Hobbit	۱۸
II	آمریکا	Hack	۱۹
آدیر رس	آمریکا	Line ₁₄ Hobbit×S.R.F ₄₅₀	۲۰
IV	آمریکا	Monro	۲۱
I	آمریکا	Maccal	۲۲
II	آمریکا	Steel	۲۳
II	آمریکا	S.R.F	۲۴

* : طبقه‌بندی گروههای رسیدگی براساس طول دوره رویش در شرایط جغرافیایی منطقه کرج می‌باشد.
 (روز ۱۵۶-۱۷۶، VI: ۱۵۶-۱۵۵، V: ۱۳۵-۱۵۵، IV: ۱۲۸-۱۳۴، III: ۱۱۱-۱۲۷، II: ۹۱-۱۱۰، I: ۷۹-۹۰)

حفاری و اندازه گیری فاصله یقه تا آخرین حد پائینی ریشه نسبت به سطح افق و محاسبه میانگین)، سطح متوسط برگ (در مرحله R_6 که رشد برگها به حد اکثر خود رسید، برگهای ۷ بوته انتخابی به طور تصادفی، چیده شد و از مجموع برگهای ۷ بوته تعداد ۲۰ عدد برگ به طور تصادفی انتخاب و در میان روزنامه خشک اتو گردید و مابقی نمونه در اتوکلاو خشک شد آنگاه سطح ۲۰ عدد برگ با دستگاه اندازه گیری سطح برگ^۱

صفات مورد بررسی شامل تعداد روز تا پایان گلدهی (تعداد روزهای از زمان کاشت تا هنگامی که ۷۵٪ گلهای بوته‌های هرکرت به غلاف تبدیل شدند)، طول دوره رویش (تعداد روزهای از زمان کاشت تا هنگامی که ۷۵٪ غلافهای بوته‌های هرکرت به قهوه ای گرائید)، ارتفاع بوته (محاسبه میانگین طول ۷ بوته که به طور تصادفی انتخاب و از محل یقه تاجوانه انتهایی ساقه اصلی اندازه گیری شدند)، طول ریشه (در مرحله رشدی R_7-R_6 که رشد ریشه به حد نهایی خود میرسد از طریق خارج نمودن ریشه‌های ۵ بوته که به طور تصادفی انتخاب شده اند با وسایل

میانگین حسابی (MP) ، میانگین هندسی (GMP) ، میانگین هارمونیک (HARM) ، تحمل به تنش (STI) ، حساسیت به تنش (SSI) و تحمل (TOL) برای تعیین میزان تحمل یا حساسیت ژنوتیپ‌ها به تنش خشکی استفاده گردید که براساس مقادیر حاصله ، ژنوتیپ‌ها مورد ارزیابی قرار گرفتند . در ادامه ضمن بررسی روابط همبستگی بین شاخصها و عملکردهای دو شرایط تنش و بدون تنش ، وضعیت روابط علت و معلولی صفات مؤثر بر عملکرد که روی شاخص‌های مورد بحث نیز می‌تواند تأثیرگذار باشد ، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت . همچنین به منظور ارزیابی بهتر روابط بین شاخص‌ها با عملکردهای هر دو شرایط تنش و بدون تنش از روش ترسیمی بای پلات بر روی ۳۹ ژنوتیپ از گروههای زودرس که دوره پر شدن غلافهایشان با گرمترین زمان و بیشترین تنش مقارن گردیده بود ، استفاده شد.

نتایج و بحث

در این تحقیق جهت برآورد میزان کاهش یا افزایش صفات ثبت شده ۴۹ ژنوتیپ مورد بررسی، درصد تغییرات صفات مورد بررسی قرار گرفت (جدول ۲) که در بین ۱۲ صفت مورد مطالعه تعداد ۹ صفت چار کاهش ناشی از اعمال تنش خشکی گردیدند و از این میان کاهش عملکرد دانه در هکتار با درصد تغییر (۳۷/۵۴) که متأثر از کاهش تعداد غلاف در بوته (که عمدتاً به خاطر کمی رطوبت وریزش گلها حادث می‌شود) ، تعداد شاخه فرعی، تعداد گره با درصدهای تغییر (۲۱/۴۷) (۱۵/۷۹) (۱۳/۳۷) می‌باشد ، از همه قابل توجهتر است [نتایج با یافته‌های جلیلیان و خدابنده (۱۳۷۷) که کاهش اکثر صفات علی الخصوص عملکرد دانه تحت شرایط خشکی را گزارش نمودند، مطابقت دارد]. همچنین از سه صفتی که دارای درصد تغییرات منفی بوده و در شرایط تنش ، افزایش نشان داده‌اند می‌توان به طول ریشه با درصد تغییر (۳/۵۵۶) اشاره نمود که نشان دهنده عکس‌العمل مثبت گیاهان در جهت دسترسی به آب لایه‌های زیرین خاک بوده است [نتایج با قسمتی از یافته‌های پنتالون و همکاران (۱۹۹۶) که نشانده‌نده افزایش عمق نفوذ ریشه در جهت تحمل به خشکی می‌باشند هماهنگ است] به همین ترتیب درصد تغییر منفی دو صفت درصد روغن و پروتئین نیز

محاسبه و با در نظر گرفتن نسبت به سطح به وزن این ۲۰ برگ و محاسبه سطح و تعداد برگ کل نمونه هرکرت، متوسط سطح برگ گیاهان هرکرت بر حسب سانتی متر مربع محاسبه شد، تعداد گره (با شمارش تعداد گره‌های موجود روی ساقه اصلی ۷ بوته که به طور تصادفی انتخاب شدند و محاسبه میانگین)، تعداد شاخه فرعی (با شمارش شاخه‌های متصل به ساقه اصلی ۷ بوته انتخابی به طور تصادفی و محاسبه میانگین)، تعداد غلاف در بوته (با شمارش تعداد غلافهای موجود روی ساقه اصلی و شاخه‌های فرعی ۷ بوته که به طور تصادفی انتخاب شدند و محاسبه میانگین)، وزن صد دانه (با شمارش تعداد ۱۰۰ دانه سویا از یک نمونه تصادفی از محصول هرکرت با کمک دستگاه دانه شمار خودکار^۱ و توزین آن با ترازوی دقیق بر حسب گرم)، عملکرد در هکتار (با اندازه گیری طول به عرض سطح برداشت شده از هرکرت و برآورد نسبت محصول برداشت شده به سطح زیر کشت ، عملکرد هر ژنوتیپ بر حسب کیلوگرم در هکتار محاسبه گردید) ، درصد روغن و درصد پروتئین (برای اندازه گیری درصد روغن و پروتئین ابتدا یک نمونه تصادفی از محصول هرکرت توسط دستگاه آسیاب برقی کاملاً پودر و سپس درصد روغن با استفاده از دستگاه NIR^۲ که به آن Inframatic نیز گفته می‌شود و بر اساس تابش و دریافت بازتابش امواج مادون قرمز به نمونه و محاسبه مقدار امواج جذب شده توسط نمونه و در نظر گرفتن طول موج روغن فعالیت می‌نماید و همچنین درصد پروتئین با استفاده از دستگاه میکروکجلدال^۳ که بر اساس اندازه گیری درصد نیتروژن در نمونه و تبدیل آن به درصد پروتئین بر اساس ضریب عمل می‌کند، محاسبه گردید)، بودند.

به منظور بررسی میزان کاهش و یا افزایش صفات در دو شرایط تنش و بدون تنش ، درصد تغییرات صفات اندازه گیری شده از ۴۹ ژنوتیپ طبق رابطه زیر محاسبه گردید.

$$\frac{\text{میزان صفت در شرایط تنش} - \text{میزان صفت در شرایط عادی}}{\text{میزان صفت در شرایط عادی}} = \text{درصد تغییر صفت}$$

بدیهی است مقادیر شصت درصد تغییر صفات نشانه کاهش آن صفت تحت شرایط خشکی است. همچنین از شش شاخص

1 . Seed counter

2 . Near infrared reflectance spectrometry

3 . Micro Kejeldahl

(۱۳۸۱) که حاکی از برتری دو شاخص GMP و STI در شناسایی ارقام متحمل با پتانسیل عملکرد بالا می باشد، هماهنگ است [۲].

در این پژوهش با بررسی اثرات علت و معلولی هفت صفت (طول دوره رویش، طول ریشه، سطح برگ، تعداد شاخه فرعی، تعداد گره، تعداد غلاف در بوته و وزن صد دانه) که با تحمل به خشکی و عملکرد مرتبط بوده و از طریق همین پارامترها روی دو شاخص GMP و STI تأثیر گذارند، مشاهده شد که دو صفت طول دوره رویش و طول ریشه با اثرات مستقیم (۰/۷۳۷) و (۰/۴۸۹) و اثرات نهایی (۰/۵۷۸) و (۰/۳۹۱) بیشترین تأثیر را بر روی شاخص STI، و صفت سطح برگ علیرغم داشتن بیشترین اثر مستقیم منفی (۰/۵۱۲)، اثر نهایی مثبت و نسبتا قابل توجه (۰/۲۴۴) و صفت وزن صد دانه با داشتن اثر مستقیم (۰/۱۱۹)، اثر نهایی ناچیز (۰/۰۷۱) روی شاخص STI دارند (جدول ۵ و شکل ۱). همچنین سه صفت طول دوره رویش، طول ریشه و وزن صد دانه با اثرات مستقیم (۰/۷۵۴)، (۰/۴۸۱) و (۰/۱۳۳) و اثرات نهایی (۰/۵۸۷) و (۰/۳۷۹) و (۰/۱۱۲) روی شاخص GMP بیشترین اثرات را داشته و صفت سطح برگ با داشتن بیشترین اثر مستقیم منفی (۰/۴۸۱) در نهایت اثر مثبت (۰/۲۴۱) را روی این شاخص اعمال نموده است (جدول ۶ و شکل ۲).

نتایج حاصل از مقایسه دو تجزیه علیت فوق الذکر حاکی از آن است که هرگونه افزایش و دستورزی بر روی سه صفت طول دوره رویش، طول ریشه و وزن صد دانه که بیشترین اثرات مستقیم و نهایی را بر روی متغیر وابسته داشته‌اند باعث افزایش میزان دو شاخص GMP و STI خواهد گردید. در واقع هر چه طول دوره رویش بیشتر می شود بر اثر فتوسنترز بیشتر ماده غذایی بیشتری در دانه‌ها ذخیره شده و وزن دانه‌ها افزایش می‌یابد، از طرفی افزایش طول ریشه باعث جذب آب و مواد غذایی بیشتری در گیاه شده که در نهایت با داشتن GMP و STI عملکرد بالاتر از مقادیر بالاتری از دو شاخص GMP و STI معیاری برای تعیین تحمل به خشکی می‌باشد برخوردار خواهد بود [نتایج با بخشی از یافته‌های کرو و دیوید (۱۹۸۵) که کوتاه شدن دوره پر شدن دانه سویا را عاملی برای کمی وزن دانه‌ها شناختند و پنتالون و همکاران (۱۹۹۶) که ارتباط سیستم ریشه‌ای گستردۀ را با افزایش ترکیبات دانه مثبت و قبل توجه یافتند مطابقت دارد]. همچنین با توجه به وضعیت بیشترین اثر مستقیم و منفی سطح برگ، علیرغم داشتن اثرات غیرمستقیم

نشان‌دهنده آن بود که در شرایط تنش با کوچک شدن اندازه دانه این دو ماده حجم بیشتری از فضای دانه را نسبت به شرایط غیرتنش اشغال نموده‌اند. در این میان سهم درصد روغن نسبت به پروتئین بیشتر بوده است [نتایج با یافته‌های دانشیان و همکاران (۱۳۸۱) که دریافتند در اثر کاهش اندازه و کم شدن دیگر ترکیبات دانه، درصد روغن بیشتر به نظر می‌رسد، هماهنگ است].

جدول ۲- میانگین و درصد تغییرات ناشی از تنش خشکی در ۱۲ صفت مورد بررسی در ۴۹ ژنوتیپ سویا

صفت	میانگین صفت در ۴۹ ژنوتیپ سویا	درصد تغییرات	شرایط بدون تنش در شرایط تنش
تعداد روز تا پایان گلدهی	۸۵/۲۲۴	۹۰/۱۶۳	۵/۷۷۷
تعداد شاخه‌های فرعی	۴/۳۵۷	۵/۱۷۴	۱۵/۷۹۰
تعداد گره	۱۵/۹۷	۱۸/۴۳۵	۱۳/۳۷۱
ارتفاع بوته (سانتی‌متر)	۷۵/۷۴۵	۱۰۱/۴۴۶	۲۵/۳۳۴
تعداد غلاف در بوته	۵۳/۳۰۶	۶۷/۸۸۵	۲۱/۴۷
سطح برگ (سانتی‌متربعد)	۷۷/۱۷۳	۷۷/۳۶۴	۰/۲۴۶
طول ریشه (سانتی‌متر)	۳۰/۱۹۲	۲۹/۱۵۵	-۳/۵۵۶
طول دوره رویش (روز)	۱۱۶/۱۳۳	۱۱۸/۴۳۹	۱/۹۴۶
وزن صد دانه (گرم)	۱۵/۵۲۴	۱۵/۷۳۱	۱/۳۱۵
عملکرد در هکتار (کیلوگرم/هکتار)	۲۴۵۸/۴۳۷	۳۹۳۶/۱۰۰	۳۷/۵۴
درصد روغن	۲۶/۶۴۷	۲۲/۴۳۴	-۱۸/۹۰۴
درصد پروتئین	۳۷/۳۰۱	۳۵/۴۲۶	-۵/۲۹۲

جهت شناسایی متحمل ترین ژنوتیپ‌ها به تنش خشکی با استفاده از مناسب‌ترین شاخص یا شاخصها، از شش شاخص تحمل و حساسیت به خشکی استفاده گردید (جدول ۳). بدیهی است شاخصی که با عملکردهای هر دو شرایط تنش و بدون تنش همبستگی بالا و یکسان داشته باشد به عنوان بهترین شاخص محسوب می‌گردد، که با توجه به وضعیت همبستگی عملکردهای محیط تنش (Y_S) و غیرتنش (Y_p) (۰/۵۲۰)** مشخص گردید که بطور کلی گزینش براساس عملکرد در هر دو شرایط می‌تواند ژنوتیپ‌های پرمحصول و با پایداری عملکرد خوب را حاصل نماید (جدول ۴). همچنین با بررسی وضعیت (Y_p) (Y_S) همبستگی بین شاخصها با یکدیگر و با دو صفت (Y_p) (Y_S) مشخص گردید که شاخصهای GMP و STI بهتر از سایر شاخص‌ها توانستند ژنوتیپ‌های گروه A را از سایر گروه‌ها مشخص نمایند [نتایج با یافته‌های فرناندز (۱۹۹۲) و ایزانلو

جدول ۳- برآورد میزان حساسیت با تحمل ژنوتیپ‌ها توسط شاخص‌های مختلف تحمل به تنش خشکی

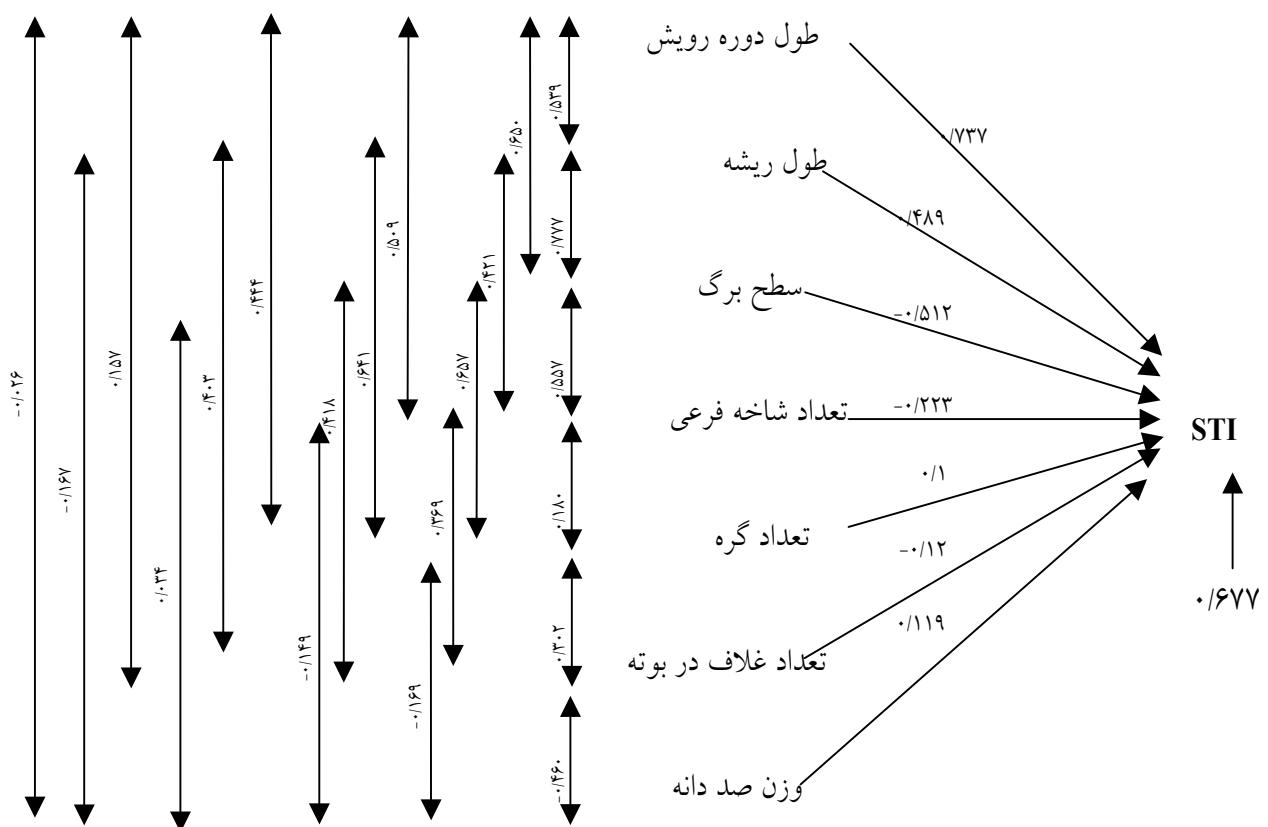
میانگین حسابی	شاخص تحمل	میانگین هندرسی	میانگین هارمونیک	شاخص تحمل به تنش	شاخص حساسیت به تنش	عملکرد در شرایط بدون تنش	عملکرد در شرایط تنش	ژنوتیپ
MP	TOL	GMP	HARM	STI	SSI	Y _p	Y _s	
۱/۳۳۷	۰/۱۰۵	۱/۳۳۶	۱/۳۵	۰/۹۸۲	۰/۲۴۱	۱/۳۹	۱/۲۸۵	۱
۱/۰۴۳	۰/۳۱۲	۱/۰۳۱	۱/۲۰	۰/۵۸۵	۰/۸۳۰	۱/۲۰	۰/۸۷۷	۲
۱/۱۱۷	۰/۰۶۵	۱/۱۱۷	۱/۱۶	۰/۶۸۶	۰/۱۸۰	۱/۱۵	۱/۰۸۵	۳
۱/۳۰۵	۰/۶۵۰	۱/۲۸۳	۱/۲۴	۰/۸۷۸	۱/۲۷۲	۱/۶۳	۰/۹۸۰	۴
۱/۱۸۸	۰/۴۴۲	۱/۱۶۷	۱/۴۷	۰/۷۵۰	۱/۰۰۱	۱/۴۱	۰/۹۶۷	۵
۱/۰۲۱	۰/۵۹۷	۰/۹۷۶	۰/۳۳	۰/۵۲۴	۱/۴۴۴	۱/۳۲	۰/۷۲۲	۶
۰/۹۱۸	۰/۴۴۲	۰/۸۹۱	۰/۸۶۵	۰/۴۳۷	۱/۲۳۸	۱/۱۴	۰/۶۹۷	۷
۱/۱۵۴	۰/۳۷۱	۱/۱۳۹	۱/۱۲۴	۰/۷۱۳	۰/۸۸۴	۱/۳۴	۰/۹۶۸	۸
۰/۹۳۵	۰/۶۲۹	۰/۸۸۰	۰/۸۲۹	۰/۴۲۶	۱/۶۰۶	۱/۲۵	۰/۶۲۰	۹
۱/۱۲۱	۰/۲۱۶	۱/۱۱۶	۱/۱۱۱	۰/۶۸۵	۰/۵۶۱	۱/۲۳	۱/۰۱۳	۱۰
۱/۲۳۰	۰/۷۲۰	۱/۱۷۶	۱/۱۲۴	۰/۷۶۰	۱/۴۴۴	۱/۵۹	۰/۸۷۰	۱۱
۰/۹۴۵	۰/۱۴۹	۰/۹۴۲	۰/۹۳۹	۰/۴۸۸	۰/۴۶۶	۱/۰۲	۰/۸۷۱	۱۲
۰/۰۵۶	۰/۰۴۶	۰/۰۵۶	۰/۰۵	۰/۱۴۰	۰/۲۷۹	۰/۵۳	۰/۴۸۳	۱۳
۱/۲۷۵	۰/۱۲۹	۱/۲۷۳	۱/۲۷۲	۰/۸۹۲	۰/۳۰۷	۱/۳۴	۱/۲۱۱	۱۴
۰/۸۴۷	۰/۲۸۴	۰/۸۳۵	۰/۸۲۳	۰/۳۸۴	۰/۹۱۶	۰/۹۹	۰/۷۰۵	۱۵
۰/۹۳	۰/۰۷۴	۰/۹۳۲	۰/۹۳۱	۰/۴۷۷	۰/۲۴۵	۰/۹۷	۰/۸۹۵	۱۶
۱/۱۸۹	۰/۹۶۰	۱/۰۶۶	۰/۹۷۲	۰/۶۲۵	۱/۸۵۷	۱/۸۵	۰/۶۸۹	۱۷
۱/۰۲۲	۰/۴۳۴	۰/۹۹۹	۰/۹۷۶	۰/۵۴۹	۱/۱۱۸	۱/۲۴	۰/۸۰۵	۱۸
۱/۱۹۵	۰/۶۶۹	۱/۱۴۷	۱/۱۰۱	۰/۷۲۴	۱/۳۹۶	۱/۵۳	۰/۸۶۰	۱۹
۱/۱۲۴	۰/۴۵۲	۱/۱۰۱	۱/۰۷۸	۰/۶۶۶	۱/۰۶	۱/۳۵	۰/۸۹۸	۲۰
۱/۱۹۶	۰/۱۰۷	۱/۱۹۵	۱/۱۹۴	۰/۷۸۵	۰/۲۷۳	۱/۲۵	۱/۱۴۳	۲۱
۰/۷۳۵	۰/۲۰۹	۰/۷۲۸	۰/۷۲	۰/۲۹۱	۰/۷۹۳	۰/۸۴	۰/۶۳۱	۲۲
۱/۰۳۰	۰/۶۹۹	۰/۹۶۹	۰/۹۱۱	۰/۵۱۶	۱/۶۱۶	۱/۳۸	۰/۶۸۱	۲۳
۱/۰۱۸	۰/۵۶۴	۰/۹۷۸	۰/۹۳۹	۰/۵۲۶	۱/۳۸۴	۱/۳۰	۰/۷۳۶	۲۴
۱/۲۹۹	۰/۴۶۱	۱/۲۷۸	۱/۲۵۸	۰/۸۹۹	۰/۹۶۲	۱/۵۳	۱/۰۶۸	۲۵
۱/۱۳۵	۰/۴۶۹	۱/۱۱۱	۱/۰۸۷	۰/۶۷۸	۱/۰۹۲	۱/۳۷	۰/۹۰۱	۲۶
۱/۲۵۵	۰/۴۰۹	۱/۲۲۸	۱/۲۲۲	۰/۸۴۳	۰/۸۹۳	۱/۴۶	۱/۰۵۱	۲۷
۱/۴۶۱	۰/۶۳۷	۱/۴۴۶	۱/۳۹۲	۱/۱۱۹	۱/۱۴۱	۱/۷۸	۱/۱۴۳	۲۸
۱/۰۹۶	۰/۴۸۶	۱/۰۶۹	۱/۰۴۲	۰/۶۲۹	۱/۱۵۸	۱/۳۴	۰/۸۵۳	۲۹
۱/۱۵۶	۰/۴۰۶	۱/۱۳۸	۱/۱۲۱	۰/۷۱۳	۰/۹۵۳	۱/۳۶	۰/۹۵۳	۳۰
۱/۳۴۵	۰/۸۸۹	۱/۲۶۹	۱/۱۹۸	۰/۸۸۷	۱/۵۸۴	۱/۷۹	۰/۹۰۱	۳۱
۱/۱۳۴	۰/۳۱۱	۱/۱۳۳	۱/۱۱۲	۰/۶۹۴	۰/۷۷۰	۱/۲۹	۰/۹۷۸	۳۲
۱/۱۳۹	۰/۸۰۱	۱/۰۹۸	۱/۰۵۹	۰/۶۶۴	۱/۳۳۲	۱/۴۴	۰/۸۳۸	۳۳
۰/۹۴۸	۰/۲۲۴	۰/۹۴۱	۰/۹۳۴	۰/۴۸۷	۰/۶۷۴	۱/۰۶	۰/۸۳۶	۳۴
۱/۶۴۴	۰/۶۹۱	۱/۸۰۷	۱/۵۷۱	۱/۴۲۱	۱/۱۰۸	۱/۹۹	۱/۲۹۸	۳۵
۱/۲۹۸	۰/۷۰۲	۱/۲۵۰	۱/۲۰۳	۰/۸۵۹	۱/۳۵۸	۱/۸۵	۰/۹۴۷	۳۶
۱/۳۰۹	۰/۵۲۱	۱/۲۸۳	۱/۲۵۷	۰/۹۰۵	۱/۰۵۹	۱/۵۷	۱/۰۴۸	۳۷
۱/۲۵۳	۰/۷۱۲	۱/۲۰۲	۱/۱۵۲	۰/۷۹۴	۱/۴۱۲	۱/۶۱	۰/۸۹۷	۳۸
۰/۹۷۵	۰/۴۰۹	۰/۹۵۳	۰/۹۳۲	۰/۵۰۰	۱/۱۰۵	۱/۱۸	۰/۷۷۱	۳۹
۰/۹۳۵	۰/۴۲۹	۰/۹۱۰	۰/۸۸۶	۰/۴۵۶	۱/۱۹۰	۱/۱۵	۰/۷۲۱	۴۰
۱/۰۸۴	۰/۳۱۱	۱/۰۷۳	۱/۰۶۱	۰/۶۳۳	۰/۸۰۱	۱/۲۴	۰/۹۲۸	۴۱
۱/۱۰۹	۰/۴۴۱	۱/۰۸۷	۱/۰۶۵	۰/۶۴۹	۱/۰۵۹	۱/۳۳	۰/۸۸۸	۴۲
۱/۴۸۳	۰/۶۹۳	۱/۴۴۲	۱/۴۰۲	۱/۱۴۴	۱/۲۰۸	۱/۸۳	۱/۱۳۷	۴۳
۱/۱۸۴	۰/۱۹۱	۱/۱۸۰	۱/۱۷۶	۰/۷۶۶	۰/۴۷۷	۱۲۸	۱/۰۸۸	۴۴
۰/۹۵۲	۰/۵۵۵	۰/۹۱۰	۰/۸۷۱	۰/۴۵۶	۱/۴۴۱	۱/۲۳	۰/۶۷۴	۴۵
۱/۱۵۱	۰/۴۱۸	۱/۱۳۱	۱/۱۱۳	۰/۷۰۴	۰/۹۸۰	۱/۳۶	۰/۹۴۲	۴۶
۱/۴۸۳	۰/۳۱۳	۱/۲۷۴	۱/۲۶۵	۱/۰۳۸	۰/۶۴۹	۱/۵۴	۱/۲۲۶	۴۷
۱/۴۴۱	۰/۱۹۸	۱/۴۳۷	۱/۴۳۴	۱/۱۳۶	۰/۴۱۰	۱/۵۴	۱/۳۴۲	۴۸
۱/۱۶۵	-۰/۱۱۰	۱/۱۶۳	۱/۱۶۲	۰/۷۴۵	-۰/۳۱۷	۱/۱۱	۱/۲۲۰	۴۹

جدول ۴ - ضرایب همبستگی ساده بین شاخصهای تحمل و صفات موثر و مرتبط با خشکی

* و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ه و آ درصد می باشند.

جدول ۵- اثرات مستقیم و غیرمستقیم صفات مؤثر شاخص تحمل به تنش (STI)

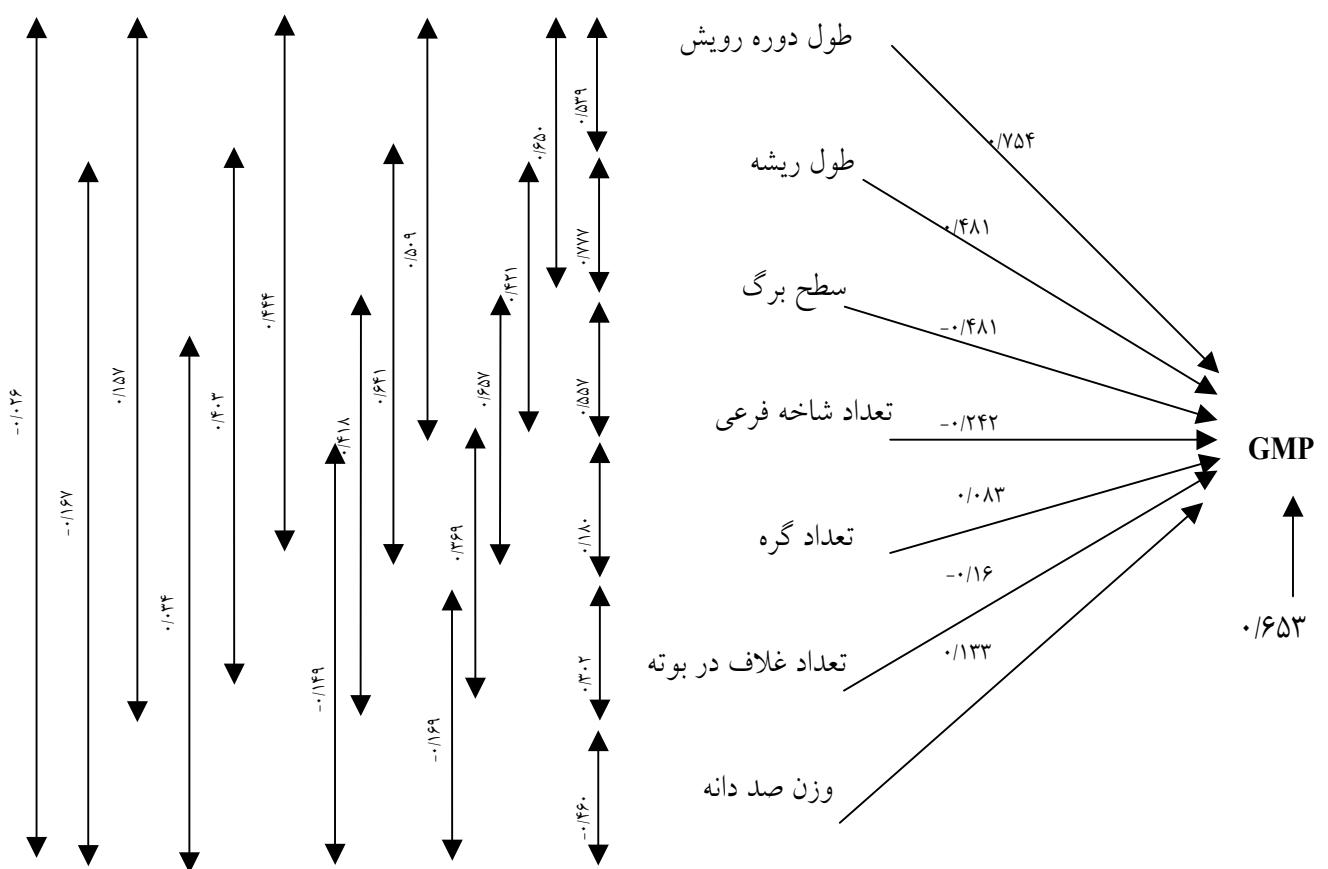
شاخص تحمل به تنش STI	وزن صد دانه	تعداد غلاف در بوته	تعداد گره فرعی	تعداد شاخه	سطح برگ	طول ریشه	طول دوره رویش	
۰/۵۷۸	-۰/۰۰۴	-۰/۰۱۹	۰/۰۴۴	-۰/۱۱۴	-۰/۳۳۳	۰/۲۶۳	۰/۷۳۷	طول دوره رویش
۰/۳۹۱	-۰/۰۰۲	-۰/۰۴۹	۰/۰۶۴	-۰/۰۹۴	-۰/۳۹۸	۰/۴۸۹	۰/۳۹۷	طول ریشه
۰/۲۴۴	۰/۰۰۴	-۰/۰۰۵	۰/۰۶۵	-۰/۱۲۵	-۰/۵۱۲	۰/۳۸	۰/۴۷۹	سطح برگ
۰/۰۲۹	-۰/۰۱۸	-۰/۰۴۵	۰/۰۱۸	-۰/۲۲۳	-۰/۲۸۶	۰/۲۰۶	۰/۳۷۵	تعداد شاخه فرعی
۰/۳۰۸	-۰/۰۲۱	-۰/۰۳۷	۰/۱	-۰/۰۴۱	-۰/۳۳۷	۰/۳۱۳	۰/۳۲۷	تعداد گره
-۰/۱۲۸	-۰/۰۰۵۰	-۰/۱۲	۰/۰۳	-۰/۰۸۳	-۰/۲۱۴	۰/۱۹۷	۰/۱۱۵	تعداد غلاف در بوته
۰/۰۷۱	۰/۱۱۹	۰/۰۰۵۴	-۰/۰۱۷	۰/۰۳۳	-۰/۰۱۸	-۰/۰۸۲	-۰/۰۲	وزن صد دانه

شکل ۱- تجزیه علیت صفات مؤثر بر شاخص تحمل به تنش (STI)

جدول ۶- اثرات مستقیم و غیرمستقیم صفات مؤثر بر شاخص میانگین هندسی (GMP)

شاخص میانگین هندسی GMP	وزن صد دانه	تعداد غلاف در بوته	تعداد گره	تعداد شاخه فرعی	طول ریشه	سطح برگ	طول دوره رویش	طول دوره رویش
۰/۵۸۷	-۰/۰۰۴	-۰/۰۲۶	۰/۰۳۶	-۰/۱۲۳	-۰/۳۱۳	۰/۲۵۹	۰/۷۵۴	طول دوره رویش
۰/۳۷۹	-۰/۰۲۳	-۰/۰۶۵	۰/۰۵۳	-۰/۱۰۲	-۰/۳۷۴	۰/۴۸۱	۰/۴۰۶	طول ریشه
۰/۲۴۱	۰/۰۰۴	-۰/۰۷۷	۰/۰۵۴	-۰/۱۳۵	-۰/۴۸۱	۰/۳۷۴	۰/۴۹	سطح برگ
۰/۰۱۴	-۰/۰۲	-۰/۰۵۹	۰/۰۱۴	-۰/۲۴۲	-۰/۲۶۸	۰/۲۰۲	۰/۳۸۳	تعداد شاخه فرعی
۰/۲۹۶	-۰/۰۲۳	-۰/۰۴۹	۰/۰۸۳	-۰/۰۴۴	-۰/۳۱۶	۰/۳۰۸	۰/۳۳۴	تعداد گره
-۰/۱۷۳	-۰/۰۶۲	-۰/۱۶	۰/۰۲۵	-۰/۰۸۹	-۰/۲۰۱	۰/۱۹۴	۰/۱۱۸	تعداد غلاف در بوته
۰/۱۱۲	۰/۱۲۳	۰/۰۷۳	-۰/۰۱۵	۰/۰۳۵	-۰/۰۱۷	-۰/۰۸۱	-۰/۰۲	وزن صد دانه

شکل ۲- تجزیه علیت صفات مؤثر بر شاخص میانگین هندسی (GMP)

مثبت از طریق سایر صفات که در نهایت باعث مثبت شدن اثر نهایی آن روی دو شاخص مذکور شده نتیجه می‌شود که با کاهش سطح برگ و کم کردن اثر مستقیم منفی آن می‌توان شاهد اثر نهایی مثبت بیشتری از نظر این صفت روی شاخصهای مذکور بود.

اگر قصد بررسی بیش از سه متغیر مورد نظر باشد (همه شاخص‌ها با عملکردهای شرایط تنش و غیرتنش)، بای پلات که در واقع یک شکل نمایشی چندمتغیره می‌باشد ابزار سودمندی است. برای این منظور با داشتن جدولی شامل ژنوتیپ‌ها و شاخص‌های مختلف حساسیت و تحمل به خشکی (جدول ۳) می‌توان روابط بین ژنوتیپ‌ها و شاخص‌ها را در یک شکل واحد ترسیم نمود و به سادگی ساختار چنین ماتریس بزرگ دو طرفه را مورد ارزیابی نظری قرار داد. ذکر این نکته ضروری است که با توجه به محاسبه شدت تنش بر اساس رابطه:

$$SI = 1 - \left[\frac{\bar{Y}_S}{\bar{Y}_P} \right]$$

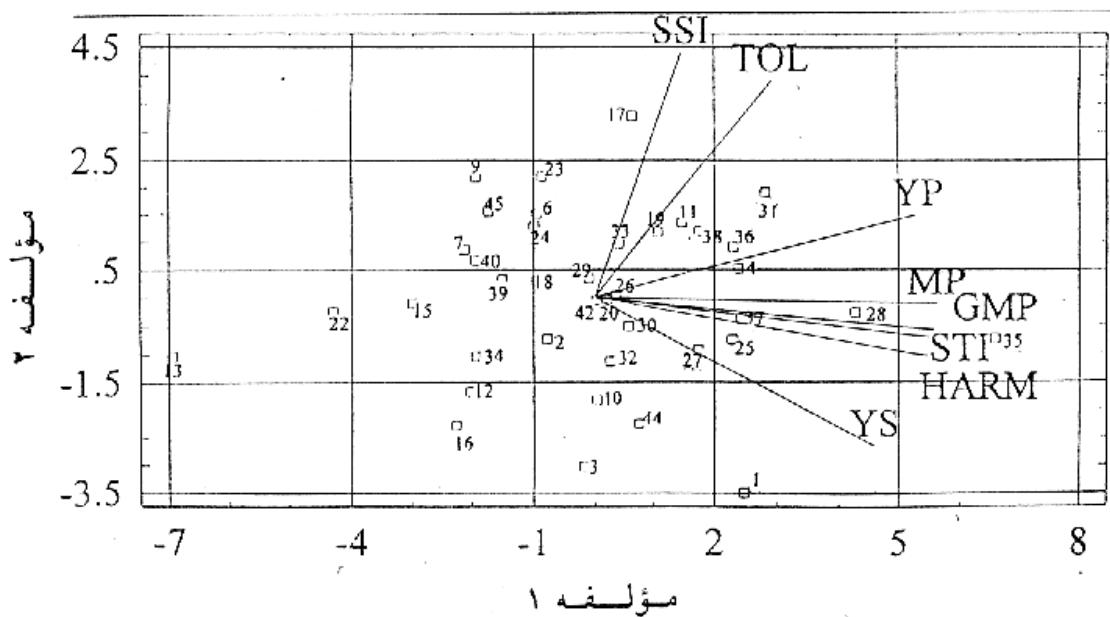
برای هریک از گروه های رسیدگی (I) (II,I) (III) (IV,V,VI) به طور جداگانه، به ترتیب $0/3383$ ، $0/3442$ و $0/2058$ بدست آمد و این نتیجه مقادیر گردید که ژنتیپ های گروه رسیدگی IV به بالا دچار تنفس خشکی کمتری نسبت به گروه های I ، II و III گردیده اند . که این پدیده ناشی از آن است که پایان گلدهی و شروع دوره پر شدن غلافهای گروه های دیررس مصادف با اواخر فصل گرما و کاهش میزان تبخیر گردید [که نتایج قربیشی و همکاران (۱۹۷۱)، پترسون و همکاران (۱۹۷۹) و کرو و دیوید (۱۹۸۵) در مورد حساسیت دوره پرشدن غلاف به خشکی نیز مؤید این مطلب می باشند]. دوم آنکه در دوره پر شدن غلاف تا رسیدگی این ارقام دیررس سه مرتبه بارندگی قابل توجه مجموعا ($66/6$ میلی متر) صورت پذیرفت لذا در اینجا صرفا نتایج بای پلات ۳۹ ژنتیپ از گروه های زودرس که دوره پر شدن غلاف در آنها مصادف با گرمترین زمان و بیشترین تبخیر بوده ارائه می گردد. در این مورد پس از انجام تجزیه به مؤلفه های اصلی بر روی شش شاخص و دو صفت Y_s و Y_p در ۳۹ ژنتیپ از گروه های زودرس همانگونه که در (جدول ۷) ملاحظه می گردد دو مؤلفه اول با داشتن مقادیر ویژه بزرگتر از یک مجموعا $99/39$ درصد

(۴۴: Line₂₉ S.R.F₄₅₀×Hobbit) که در ناحیه پتانسیل و پایداری عملکرد و تحمل به خشکی واقع شده‌اند و از مقادیر GMP و STI بالایی برخوردارند متحمل و ژنوتیپ‌های (۲۰: Line₁₄ Hobbit×S.R.F₄₅₀) (۱۰: Line₁₀ Hobbit×S.R.F₄₅₀) (۲۶: Sloan) (۳۲: A3237) (۴۲: L.D.3) که در مرز بین دو ناحیه پتانسیل و پایداری عملکرد و تحمل به خشکی بالا و پایین تا نواحی مرکزی (مرز بین ربع پایین سمت راست و ربع پایین سمت چپ شکل ۳) واقع شده‌اند و مقادیر GMP و STI آنها نیز نسبت به هشت ژنوتیپ مذکور کمتر بوده است، به عنوان نیمه متحمل شناسایی گردیدند [۱] این نتایج با یافته‌های فرناندز (۱۹۹۳) و ایزانلو (۱۳۸۱) که نشانده‌اند برتری دو شاخص STI و GMP در جاذب‌سازی ژنوتیپ‌های با پتانسیل عملکرد و تحمل بالا است، مطابقت دارد.

(۲۶: S.R.F)(۴۰: L.D.9) (۲۹: Line₁₅ Hobbit×S.R.F₄₅₀) (۶: Calland) (۷: Line₉ Hobbit×S.R.F₄₅₀) (۹: Corsoy) (۴۵: Harasoy) در ناحیه حساسیت به تنفس خشکی و عملکرد پایین (قسمت بالا سمت چپ شکل ۳) قرار گرفته‌اند و این عکس‌العمل‌های متفاوت نشانگر تنوع ژنتیکی ژنوتیپ‌ها نسبت به شرایط خشکی می‌باشد. با توجه به اینکه گفتیم دو شاخص GMP و STI به خاطر همبستگی مثبت بالا و یکسان با عملکرد هر دو شرایط تنفس و غیرتنفس به عنوان بهترین شاخصها معرفی گردیدند. با بررسی و مقایسه مقادیر بدست آمده این دو شاخص راجع به هریک از ژنوتیپ‌ها و نتایج حاصله از (شکل ۳)، در نهایت هشت ژنوتیپ (۲۸: Williams) (۲۷: Union) (۲۵: Kador) (۱: Bonus) (۳۷: M.4) (۳۵: L.17) (۳۰: Line₂₃ S.R.F₄₅₀×Hobbit)

جدول ۷- بردارها و مقادیر ویژه برای شش شاخص تحمل به خشکی در ۳۹ ژنوتیپ از گروه‌های زودرس سویا

شاخص‌های مورد مطالعه										مؤلفه	مقادیر ویژه	سهم تجمعی	
y _p	y _s	MP	TOL	GMP	HARM	STI	SSI						
۰/۳۹۲	۰/۳۳۸	۰/۴۱۵	۰/۲۱۵	۰/۴۱۲	۰/۴۰۴	۰/۴۰۷	۰/۱۰۷	۷۲/۱۲۴	۵/۷۶۹	۱			
۰/۲۲۳	-۰/۳۹۰	-۰/۰۱۷	۰/۵۷۷	-۰/۰۸۷	-۰/۱۵۴	-۰/۱۰۵	۰/۶۴۹	۹۹/۳۹۰	۲/۱۸۱	۲			

شکل ۳- نمایش بای پلات شش شاخص تحمل به خشکی در ۳۹ ژنوتیپ از گروه‌های زودرس سویا بر اساس مؤلفه‌های اول و دوم

REFERENCES

مراجع مورد استفاده

۱. ایزانلو، ع، ح. زینالی خانقاہ، ع. حسین زاده و ن. مجnoon حسینی. ۱۳۸۱. تعیین بهترین شاخص مقاومت به خشکی در ارقام تجاری سویا. چکیده مقالات هفتمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران. کرج ، موسسه اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج .
۲. جلیلیان، ع و ن، خدابنده . ۱۳۷۷ . بررسی اثرات تنش خشکی در مراحل رشد زایشی بر عملکرد و اجزاء عملکرد سویا . چکیده مقالات پنجمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران . کرج ، مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج .
۳. دانشیان. ج، ق. نورمحمدی. و پ، جنوبی. ۱۳۸۱ . بررسی واکنش سویا به تنش خشکی و مقادیر مختلف فسفر . چکیده مقالات هفتمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران . کرج . موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر .
۴. یزدی صمدی، ب و س. عبد میشانی. ۱۳۷۰ . اصلاح نباتات زراعی . مرکز نشر دانشگاهی دانشگاه تهران . ص ۱۰۲ .
5. Gure, J. D., C. David, Jr. R. P. Patterson, & W. P. Robarge. 1985. Dinitrogen fixation in Soybean in response to leaf water stress and seed growth rate. *Crop Sci.* 25:52-58.
6. FAO. Yield response to water. 1979. Irrigation and drainage. Paper 33 :137-140.
7. Fernandez, G. C. 1992. Effective selection criteria for assessing plant stress tolerance . In proceeding of on the sympo. Taiwan, 13-16 Aug.1992. by C .G .Kuo.Publisher: AVRDC.
8. Fischer, R. A. & R. Maurer. 1978. Drought resistance in spring wheat cultivars . I.Grain yield responses . *Aust.J. Agric. Res.* 29:897-912.
9. Ghorashy, S. R., J. W. pandleton, D. B. Peters, J. S. Boyer, & J. E. Beuerlein. 1971. Internol water stress and apparent photosynthesis with Soybean differing in pubescence. *Agron. J.* 63:674-676.
10. Pantalone, V. R., J. W. Burton, & J. R. Carter-Te. 1996. Soybean fibrous root heritability and genotypic correlations with agronomic and seed quality triats. *Crop Sci.* 36(5): 1120-1125.
11. Patterson, R. P., C. S. D. Raper, & H.D. Gross. 1979. Growth and specific nodule activity of Soybean during application and recovery of a leaf moisture stress. *Plant Physio.*64:551-556 .
12. Rosielle, A. T. & J. Hambelen.1981. Theorical aspect of selection for yield in stress and non-stress environment. *Crop. Sci.* 21: P: 493.

An Investigation of Drought Tolerance Indices in Some Soybean Genotypes under Restricted Irrigation Conditions

S. M. A. KARGAR¹, M. R. GHANNADHA², R. BOZORGI-POUR³,
A. A. KHAJE AHMAD ATTARI⁴ AND H. R. BABAEI⁵

1, 2, Former Graduate Student, Associate Professor, Faculty of Agriculture,
University of Tehran, 3, 4, 5, Associate Professor, Assistant Professor and
Researcher, Seed and Plant Improvement Institute, Karaj, Iran

Accepted Oct. 1, 2003

In order to study the most effective traits as well as drought tolerance indices and to introduce tolerant soybean genotypes in drought conditions, 49 soybean genotypes were evaluated in a simple lattice design at the SPII research farm in year 1999. Two levels of irrigation with 18 day (drought stress) and 8 day (control) intervals were considered after flowering in the 49 genotypes. In the experiment some traits such as days to the end of flowering, days to maturity, vegetative growth duration, plant height, root length, leaf area mean, number of nodes, branches, and pods, yield per plot, one hundred grain weight, oil, as well as protein percent were evaluated. The results showed that three traits of yield per plot, plant height and number of pods per plant diminished under drought stress conditions. Yield reduction was due to flower abortion under drought stress treatment which had lead to the number of pods and grains being reduced per plant. The calculated correlation coefficients as well as tolerance indices (TOL, SSI, HARM, MP, GMP and STI) showed STI and GMP were the best indices for selection of tolerant genotypes. The biplot display of 39 early maturing genotypes which acquired the most stress as well as comparison of GMP and STI indices in each genotype indicated eight tolerant genotypes namely, Bonus, Kador, Union, Willams, line₂₃ S.R.F₄₅₀* Hobbit, L.17, M.4, Line₂₉ S.R.F₄₅₀* Hobbit.

Key words: Drought stress, Soybean, Tolerance, Tolerance idices.